

Gábor Záborszky: Alchemy

Three series by the painter Gábor Záborszky is displayed to the public at the first fine art exhibition of Haworth's Budapest Showroom and Gallery. The series are: *Introduction to Alchemy*, *Studies* and *Sequences in Silver*.

Záborszky (Budapest, 1950-) belongs to the generation of artists who discarded the "Academy" style in favour of new tendencies. From the beginning of his career he was inspired by the experience of contemporary European art and created innovative works, which are different from traditional paintings in every aspect. It is primarily materials which inspire him, that is, the contrast and comparison of materials of different quality and nature. These materials then – just like his subjects and compositions in his work – loose their original meanings. He breaks away from the realistic approach of *plein air* (observations made in Nature), a living tradition in Hungary from the turn of the 19-20th centuries (based on the achievements of the French impressionists). Záborszky is a rather dedicated follower of decorative abstraction.

From the 1970's he paints pictures and makes photos, but does not fall into the trap of photo-realism. He remains a painter first and foremost, who creates his works by using photos, keeping them in their original format and only applying them as parts of his compositions. His attraction to paper as a support and as a material becomes quite evident even at this early date.

From the 1980's he starts leaving two- in favour of three-dimensionality. This is one of Záborszky's most original achievements. From 1985 he makes "animal figures" which are sculptures of organic material, painted with earth-colours and covered with sand. (This technique is constantly present in his work.)

The 1990's are characterised by the use of silver and gold mixed with enigmatic images referring to nature. The emblematic "gate-motif" provided the core of his work for years. With its clean shapes and metallic glitter, it is a summing up of his combined interest in mysticism and everyday objects, in the tension between the abstract and the concrete.

Záborszky arrived at the apex of his career in 2002 when he could show his life-work in the János Xantus Museum in Győr. (The exhibition was accompanied by a monographic book with essays by László F. Földényi and Jade Niklai, Nyuszifü Bt., Budapest, 2001.)

The present exhibition is in a way a return to the artist's own traditions. The title, *Alchemy* is an unambiguous reference to the mysticism as well as to the production and use of gold as a transcendental material, with all its cultural and historical implications. The fact that the works are in relief and have broken away from two-dimensionality further links them with the goldsmith's craft. Záborszky came to "gold-making" then, demonstrating to the world and to himself the value of his works.

Budapest, March 2003

István Barkóczi

The next exhibition of Haworth's Showroom and Gallery will be held in the Autumn of 2003.

Záborszky Gábor: Alkímia

A budapesti Haworth Bemutatóterem és Galéria első képzőművészeti kiállításán Záborszky Gábor festőművész 2002-ben készült *Bevezetés az alkímiába, Tanulmányok és Szekvenciák ezüstben* című sorozata kerül a közönség elé.

Záborszky (Budapest, 1950-) ahhoz a generációhoz tartozik, amely már természetesnek vette az „akadémiai” stílustól való elszakadást, és kitekintve az aktuális európai képzőművészet felé, pályája kezdetétől szemléletváltáson dolgozott. Ennek megfelelően szokatlan, újszerű munkái minden szempontból eltérnek a hagyományos táblaképtől. Elsősorban az anyag, illetve a különböző minőségű-természetű matériák szembeállítása inspirálja, amely anyag – ahogyan a téma és a kompozíció is – műveiben elveszti eredeti jelentését. A realista kánontól elszakad, a Magyarországon a 19-20. század fordulójától érvényes (de a francia impresszionisták eredményein alapuló) *plein air* [a természet szabadtéri megfigyelésén alapuló] szemléletet elveti. Záborszky számára a dekoratív absztrakció képzőművészeti felértékelése a fontos.

Az 1970-es évektől táblaképeket fest és fotózik, azonban nem esik a fotorealizmus csapdájába. Festő, aki a fotó felhasználásával alkotja meg első kompozíciót, s anyagi mivoltában meghagyva applikálja azt műveibe. Már ekkor megmutatkozik a papírhoz mint anyaghoz és hordozóhoz való vonzódása.

A 80-as évektől munkáit egyre gyakrabban jellemzi a sík felülettől való elszakadás, a térbe való kilépés. Ezt nevezhetjük Záborszky egyik legeredetibb vonásának. 1985-től „állatfigurákat”, a természethez anyagában is kötődő, földfestékkel színezett, homokkal borított szobrokat alkot. (Ez a technika egyébként folyamatosan jelen van művészeteiben.)

A 90-es években műveit az arany és ezüst varázsa és a sejtelmes, természetre utaló képzetek keveredése jellemzi. Az emblematikusnak is nevezhető kapumotívum, amely évekig állt figyelme középpontjában, letisztult formájával foglalja keretbe a misztikus érdeklődés és a hétköznapi tárgyak, az elvont és a konkrét feszültségén alapuló gondolatvilágát.

Záborszky 2002-ben jutott el pályája azon csúcsára, amikor bemutathatta Györben, a Xantus János Múzeumban élete addigi munkásságát. (A bemutatót monográfia kísérte, Földényi F. László és Jade Niklai tanulmányival, Nyuszifül Bt., Budapest, 2001).

Jelen kiállítás egyfajta visszatérés saját hagyományaihoz. A cím, az *Alkímia*, egyértelmű utalás az arany – mint transzcendens anyag, történelmi, tudománytörténeti és kulturális-szellemi örökség – misztikumára, előállítására és felhasználására. Az alkotások domború, térbeli megjelenése ugyanakkor kapcsolatba hozható magával az aranyművességgel. Záborszky, a művész, eljutott tehát az „arancycinálás”-ig, ezzel maga és a világ számára nyíltan hirdeti művészete értékhozadó természetét!

Budapest, 2003 márciusán

Barkóczi István

A Haworth Bemutatóterem és Galéria következő tárlatával 2003 őszén jelentkezik.